

یادیک له گوئیکی وشکبووی ناو ئینجانیه ک

ئەحمەد قادر سەعید
(سلیمانی)

(١)

ئەو بەیانیه ماوهیهکی زۆر چاوه پوانم کردیت، چاوه پوانیه ک هەموو پابەندبوون بە کاتەکانمی هەلۆه شانده وه . دەبوو من لە کات و ساتی دیاریکراودا بگه مه شوینی کارکردنه کهم، چونکه لهو پۆژانه دا بژێوی ژيانمی پێوه بهند بوو، به لام که تو هەر دیار نه بوویت و هەر نه هاتیت سه ره داوه کانی کاره کانی ئالۆزتر کرد و ده یان بیری هه مه جۆر و لیکدانه وه ی له مێشکما دروست کرد، له پال بیرکردنه وه لهو دیارنه بوونه ت، کهم ده مزانی تو هه میشه به کاته کانتسه وه پابه ند بووی و هیچ کات که مته رخه میت له به جیهێنانیان نه کردوه، هه ستم لهو چرکه ساته دا ته ره بوو، به خۆم گوت: ده بێ بۆ دیار نه بێ تو بلی نه خۆش بێ، ده بێ ئەم شه و چی پوویدا بێ، چی به سه ر ئەو دا هاتبیت، تو بلی کیشه کی نه خوازو پوو نه دابێ و منی لێ بێ ئاگابم، ئە ی خۆ بریار وابوو هەر شتیک پوویدا ت منی لێ به ئاگابم و یه که م که س بم ئاگادار بکریمه وه . نا به دلنیا ییه وه پوو داویکی نه خوازو هاتوو ته پیش و نه په رژاوه منی لێ ئاگادار بکاته وه . له ناو ئەو لیکدانه وانه دا به ناچار ی پیره وی هاتنه که یم کرد به پوانگه و پانتایی پێگاکه م به چاو ده کیلا، له ناو هه نگاوه کانی پۆژانی پیشوومدا بوومه ئەو پاسه وانه ی له شه وان ی ئیشکیدا چاو لیک نانی . ده مویست له سه ر کۆلانیک، له لارییه ک ده رکه وئ و من لهو چاوه پوانیه نه خوازو وه کتوپره نه گریسه قوتارکات، به لام ئەو هەر دیار نه بوو . لهو چرکه ساته دا من بێ ئاگابوم له چاوانی ده ورپه ر که دوور نه بوو چاویان له سه ر جووله نا ئاساییه کانی من بێ . هۆش ئاواره، دل

داخوږپا، بېر بۆ ژور لايه ن پهرت بوو، له ناو بېده ننگيه كې قوولدا ده يان پرسيار خوږيان له بهر ده ممدا نمايش ده كرد و خوږيان ده نواند، ئيستا من به دواى وه لامي كدا ويلم لئ له و كاته دا هيچ وه لامي كې دروست ده سته بهر نيه هوش نارام بكاته وه .

تو نه هاتيت و منيش ده بوو برېوم و جيژوان به جي بھي لم و له و جهنگي بهر نه نگار بوونه وهى ئه و چاوه پروانييه دا پاشه كشه بكم و له ناو بوشايي بېده ننگيدا داخزيمه ناو چندان پرسيارى بي وه لام و ناوميد بووني ديار نه بوونت .

له ناو هه نگاهه ورده كانى نه گه يشتن به نامانچ بهر وه ژور تر له و چاوه پروانييه بي وه لامه به خو مم گوت:

((خه م داتنه گرځ، ژيان هه ر ئه و ساته نيه له و چاوه پروانييه دا خو ي بنوي نئ، ده شئ ئه و نه هاتنه ش هو كاريك بي له و ده يان هو كار و له مپه رانه ي بي پاساو دروست ده بن و له و ساته شدا هيچى لئ نازانرځ و له گوماندا ده مينئ ته وه)).

((جيژوان له و به يانه دا چو ل بوو، تاك تاك نه بي پياده رو يه كان به و ناوه دا تي ده په رين و به كاري روژانه وه سه رقال بوون. تو ش له و سه ره رو ييه دا تاكه رو يوارى چاو له رو ي ده ركه وتنئ دلخو ازدا بووى)).

تو ئاوات به خو ت گوت، هه ر ئه و گو تنه ش جله وى بېر كرده وه تى دايه وه ده ست ئه و روژه ي بي ئه وه ي چاوه پروانى شتيكى له و جوړه بكه ي (ديلمان) له بهر ده متدا وه ستا و نامه يه كې له گيرفانى ده ره ينا و دايه ده ست، كاتي ك نامه كه ت كرده وه چاوت به سه ر ئه و وشانه دا خيرا خيرا ده ستيان به هه لبه ز هه لبه ز كرد، تو ده تويست هه موو ناوه رو كه كې له وشه يه كدا كو كرابايه وه و مه به ستى دابايه ده ست، ئه وه تا

گولتان بوى نووسيبوى:

- ((هاوړئ ئيمه دوو مروځين، دوو مروځى له يه كتر جيا. جياواز له بېر كرده وه، جياواز له هه لسوكه وت، له گه ل خو مان و ته نانه ت له گه ل ده ورو پشت، جياواز له هه ستان و دانيشتن. زياده رو يى ناكه م ئه گه ر بل يم هه تا له ژيانى كو مه لايه تيشماندا، با ئه وه ش بزاني من وه ك خو ت تو ده ناسم، دلنيا شم كه تو با شتر له خو م من ده ناسى.

ئيمه زاده ي بوونئ كي ن له ئاستيكي نزيك له يه كترى ده ورو بهر كار دانه وه ي له سه رمان داناوه باجى ئه و كار دانه وانه هه رچه ند بووبن، به شى ئه وه نده بوون ده روون و ناخى ئيمه جه نجال بكن، با جاريك ئه وه نده به س بي و ده توانم پي شت بل يم له ناو هه گبه ي بېر مدا كه نجينه يه ك ياده وه رى هه لگيراوه، په نكه روژي ك دابئ ده مى هه گبه ي ئه ندپشه م والا بكه مه وه و ئه وه ي چندان ساله په نكي تي دا خو اردو وه ته وه بو تى هه لپوژمه سه ر خوانى ئاشكرا بوون و چي دى ده مى هه گبه م به به س تراوى نه هيلمه وه و به راشكاوى پي ت بل يم وه ره ليم نزيك به وه، وه ره بمگره با وه ش و گو ي بۆ پازه كانى ده روونم را دي ره كه چاك له وه دلنيام ئه وه تاي تو ه ي، به و پازانه ي منت نه زانيوه، دوور نيه هه ر به خه يال يشتا دانه هات بي، يان هه ر بېر يشت لئ نه كرده نه وه)).

كه چاو م به ناو و واژو كه دا گي را تووشى شو ك بووم. نامه كه م پي چايه وه، ويستم له و كاته دا ديلمان بي نى و چه ند پرسيار يك كه له خه يال ندا سه ريان هه لدا ئاراسته ي ئه و كوړه لاوه ي بكه ي، به لام هه ر زوو په شي مان بوويه وه، ئه و كاته به خو ت گوت: ((ئه و كوړه ته نيا په يامه ينيك بو و هيچى دى، له وه دلنيام له ناوه رو كى نامه كه بي نا گايه، بو يه له و ئانه دا نامه كه م خسته نيوان لاپه ر ه ي ئه و كتي به ي تازه ده ستم به

خویندنه وهی کردبوو، نه مویست هه روا زوو پای
 خۆم له سه ر ناوه رۆکه که ی ده ربیرم و هه لۆیستی
 خۆمی بۆ پاگه یه نم. هه ر له شویننه که ی خۆم
 ئه و جییه ی لئی دانیشتبووم چاوم لیک نا
 وه ک ئه وه ی خۆم بۆ خه ویک ئاماده که م، به لام
 ناوه رۆکی نامه که هاته وه به ر دیده ی خه یال
 و که م که مه وای لئ کردم له گه ل خۆمدا
 ده ست به خۆدواندن بکه م، چه ند پرگه یه ک
 بوونه هه وینی جئ سه رنجم، بۆیه به خۆم
 گوت: ((ئه و وتی هاوړئ، ئه وه مانای وایه
 ده یه وئ سه ره تایه ک بۆ هاوړپیه تی دابنئ که تا
 ئیستا ئه و هاوړپیه تییه ی له منه وه ده ستگیری
 نه بووه. ده ی ئه وه با ئاسایی بئ، منیش لیتره
 به دواوه به هه مان ئاهه نگ هه لسوکه وتی له گه ل
 ده که م و ده بم به و هاوړپیه ی ئه و گه ره که تی.
 خۆ منیش باش ده زانم ئیمه یه کتری باش
 ده ناسین له ناو ئاووه وای شاریکی زامداردا
 له دایک بووین و په روه رده کراین و گه وره بووین.
 ئه دی ئه و هه موو پیداکرییه ی له سه ر چیه و
 ده یه وئ چیم پئ بلئ که نووسیویه تی و ده لئ
 هه گبه ی بیره وه ربیه کانم والاده که مه وه تا هه رچی
 له ده روونی خۆیدا هه لیگرتوو ه ئاشکرای بکات،
 ئه وه ده بئ چی بئ و من نه یزانم؟))..
 خۆشت نه تزانی چۆن وا له ناکاو ده ستت بۆ
 جه ستی نامه که برده وه و جاریکی دی چاوت
 خسته وه سه ر ناوه رۆک و وشه و پیته کانی،
 دیار بوو نه ست مه به ستی بوو به ته وای له
 هه موو شتیک حالئ ببئ، بۆیه دیر به دیر و
 وشه به وشه پیدایه تیه وه، هه ستت ده کرد
 که له گه ل هه ر وشه و دیریکدا واتایه کی تازه
 و تیروانینییک خۆی ده نوینئ که له و کاته دا
 بۆ تۆ مانای نوینیان به ده ستته وه ده دا و له
 ئه ندیشه دا شتی نه بیستراویان ده درکاند .
 ئه و داوای وه لآمی خیرای له تۆ ده کرد، تۆش

نه تده ویست هه روا زوو به وه لآمیکی ساده خۆت
 بخه یته ناو داوی هه ندیک بیروپا، که له دیدی
 تۆدا پیوستیان به لئ وردبوونه وه و تیرامان
 بوو .

ئه و په له ی بوو له یه که م هه نگاوی ئه و
 پیکردنه دا جله وی ئه سپی سه رکیشی ده روون
 به و پیه دا به پئ کات، ئه و ده یه وئ ئاوژه نگی
 بۆ لئ بدا و بیکاته یه که م پیگه ی جیژوان
 و سه ره تایه ک بۆ یه کبوونیکی درپژخایه ن. خۆ
 ئه گه ر ئه وه ش سه ری نه گرت هه ر له درزی
 ده رگای و ته کانه وه قسه کانی بخاته سه ر بالی
 نه رمه بای به یانیان و ده رگای فه رامۆشی و
 له بیر چوونه وه یان به سه ردا داخات.

(۲)

سلاو: مامۆستا .

سلاو دیلمان گیان

- بۆ وه لآمییک راپیچیان کردووم که به رپزنت
 باشتر له هۆکاره که ی ده زانیت..

- تۆ راست ده که ی، به لام ده زانی وه لآمدانه وه ی
 هه ندیک پرسیار زۆر گرانه، پیوستی به
 چاوه پوانی هه یه؟

- ده ی به ئاره زویی خۆت، من هه ر ئه وه نده م
 له سه ر بوو پاسپارده که م گه یاند. وه لآمدانه وه،
 یان نه دانه وه ده که ویتته سه ر شانی خۆت .

- باشه گولم تۆ ئه مانه تی خۆت گه یاند .
 دیلمان پۆششت و تۆش له ناو گیزاوی
 وه لآمدانه وه و گوئ پینه دان گیرت خوارد،
 جاریکی دی له داوی چه ند پۆزان له نیوان
 لاپه ره کانی کتیبه که دا نامه ی دلخوازت هینایه وه
 ده رئ، به وردی به ناو لیشاوی وشه کاندای بیرت
 په رت بووه وه و تا له دوا دیردا ئه وه ت به
 ته وای لئ پوون بووه وه که له ناوه رۆکدا
 مه به ست چینه وه ی خواستیکه، یان چوونه

ناو باخیکه تا له بهرامه‌ی نهو سینه‌ی خو‌ی پرکات که له ده‌میک ساله‌وه له خه‌یالی خو‌یدا پروان‌دوویه‌تی و په‌روه‌ده‌ی کردووه و گه‌وره‌ی کردووه و ئیستا ده‌یه‌وئ بۆ هه‌تا هه‌تایه له نامیزی بگری و لپی جیا نه‌بیته‌وه

(نه‌ری نهو بیروکه‌یه پاسته، یان هر خه‌یالیکی سه‌رپییه و لهو ساته‌دا هاته ناو نه‌ندی‌ش‌ه‌ی نهو کاته‌وه و توی خسته ناو ده‌ریای قوولی بیرکردنه‌وه‌وه؟ ده‌ی هه‌ندیک برپاردان نه‌گرچی له پوآله‌تدا ئاسانن، به‌لام که لیكدانه‌وه‌ی بۆ ده‌کری، ده‌بیته برپاریکی چاره‌نووس‌ساز و هه‌روا به ئاسانی واژوی کوتایی له دامینیدا ناکری))

له دریزه‌ی نهو هه‌سته نامۆیان‌ه‌ی که لهو کاته‌دا توی سه‌ر قال کردبوو، ئاوات به خۆت گوت.

وشه‌کانی ناو باخچه‌ی نامه‌که کهم کهم کهوتنه و یژینگدان و چاوی خه‌والوویان نایه سه‌ریه‌ک و ده‌ستیان کرده ملی نهو خۆزگانه‌ی دوی چاوه‌پروانی دینه دی و ده‌بن به به‌شیک له ژیا‌نی پوژانه‌ی ته‌من و پاشماوه‌کانی له‌گه‌ل خویدا ده‌پچیته‌وه. وشه‌کان نووستن کهوتنه ناو خه‌ویکی قوول، خه‌به‌ریان نه‌بووه‌وه تا نهو کاته‌ی نهو له‌به‌رده‌مدا وه‌ستا و گوتی: (بۆ نه‌وه‌نده بیباکی و هیچ حسیییک بۆ نهو چاوه‌پروانییه تاقت پووکینه‌ی من ناکه‌ی که له ده‌میکه‌وه وه‌ک مۆته‌که له گه‌ردنم ئالاره و شه‌ووپوژ به‌رۆکم به‌ر نادات. گله‌ییم لئ مه‌که که ده‌لیم من له‌وه‌تای تۆ ده‌ناسم، هه‌روا که‌مه‌رخه‌م بووی و هه‌میشه کاره‌کانت داوه‌ته ده‌ست قه‌ده‌ریکی نادیار و به‌وت سپاردوون. نه‌ری نهو نه‌نییه چییه و توی خسته‌وه‌ته گیتزای بیرکردنه‌وه و خه‌ریکه منیش و خۆشت به‌یه‌که‌وه له گوماوی گوماندا ده‌خنکیئن. خۆ

خۆت بۆ شه‌ریکی دریزخایه‌ن ناماده ناکه‌ی تا به‌وه‌موو لیكدانه‌وه و پریس و گوریسه بیپیوی و له ده لاره پیکی بگری، نه‌وجا برپاری چوون، یان نه‌چوونی بۆ یه‌کلایی بکه‌یه‌وه. نهو هه‌موو بیرکردنه‌وانه‌ی تویان جه‌نجال کردووه ته‌نیا خۆیان له چه‌ند وشه‌یه‌کدا شار‌دووه‌ته‌وه. نه‌ری بۆ وا مه‌قت له خۆت برپوه. لیتره دوورناکه‌وه‌وه تا نهو کاته‌ی ده‌گه‌مه دوا نه‌جام).

تۆ له دل‌ه‌وه به‌زه‌بیته به‌وه‌موو جه‌نجالییه‌یدا ده‌هاته‌وه که وای لهو مروقه هه‌ست خاوینه کردووه له‌به‌ران‌به‌ر که‌سیکدا دوی شه‌رمکردن بیسیتی و ئاوا پاشکاوانه ده‌رگه‌ی ده‌روونی خو‌ی ئاوه‌لا بکاته‌وه و هه‌سته تامه‌زروکانی پیی بللی فه‌رموو وه‌ره ژوووه‌وه تا له به‌رامه‌ی ژیان و بوونم مه‌ستت کهم و جوانترین گولی یادگاریمت به‌به‌رۆکتدا هه‌لواسم و خۆشم له ناو نهو به‌لینه پابه‌ند کهم که له زۆر ده‌میکه‌وه خۆم له ناو ماله ته‌نیا‌یه‌که‌یدا به‌ند کردووه. ئیستا نهو ساته‌یه له‌ناو ئینجان‌ه‌ی به‌رۆکی نه‌ودا گولیک وشک هه‌لاتوو و چاوه‌کانی به‌نه‌سته‌م هه‌ست به‌پووناکسی ده‌که‌ن. دل گوشراو بی ئومید له ژیان ورده ورده هه‌نگاو به‌ره‌و پووت ده‌نی، به‌چاوی هه‌سه‌ره‌ته‌وه، یان به‌ئامازه‌یه‌کی پر له مانا پیت ده‌لی: نهو پوژانه خه‌ون بوون. نهو نهو گوله‌ بوو که ده‌بوو له‌ناو په‌ریزی جوانی ساته نه‌خشینه‌کاندا په‌روه‌ده بگری، به‌لام به‌داخه‌وه زه‌وی وشک و به‌یاری دووریمان وای کرد ته‌مه‌نی هه‌ر نه‌وه‌نده بی و بۆ داها‌تووش له دووتوی بوخچه‌یه‌کدا جار‌جاره ده‌رکه‌و‌یته‌وه، یان تۆزی که‌له‌که‌بووی فه‌رامۆشی له‌سه‌ر جه‌سته‌ی بته‌کیئنری.

سلیمانی، سه‌ره‌تای ۲۰۲۳